

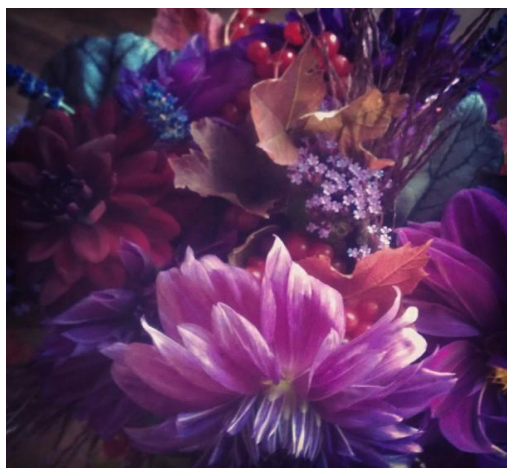
Mellbybladet

hösten 2013

Ordförande har ordet

Jag som gillar att var ute mycket känner mig verkligen nöjd efter denna sommar. Massor av trädgårdspysssel och skönt slappande härliga sommarkvällar. Tid att umgås med familj och vänner, det är sådant som gör livet värdefullt för mig. Att jag sen får göra allt detta i Mellby är bara ett extra plus. I detta Mellbyblad börjar en ny "serie" om hur vi som bor i Mellby hamnat här. Först ut att berätta är Birgitta och Lennart Eiback. Vill du bli nästa som berättar, hör av dig.

Nu ser vi fram emot allt som ska hända i höst. Nästa arrangemang som byalaget är inblandat i är Österlen lyser, första helgen i november. Vi hoppas på bättre väder än förra året så att vi alla kan njuta av belysning på Möllan och av träden i byn. Trevligt vore också om vi gemensamt kunde lysa upp med marschaller i byn. Byalaget lyser upp nedanför Mellby backe och alla andra är välkomna att hänga på. Sen kan vi bara hoppas på fint promenadväder så vi kan ut och njuta.

Den 14 december är det dags för en annan höjdpunkt i byn: julstöket. Precis som vanligt är vi välkomna att baka i bageriet, vad det blir i år är än så länge hemligt. Det blir kransbindning och pysssel för barnen i vårt lilla byahus och utför säljs julgranar. Självklar blir det tipsrunda runt i hela byn, andaktsstund i kyrkan osv. På kvällen är vi välkomna till Mat i Mellby för en gemensam måltid. Inbjudan till julstöket med hela programmet kommer senare, men boka dagen redan nu. Har du något som du vill ha med i programmet så är alla idéer välkomna.

Har du synpunkter på Simrishamns kommuns översiktsplan så är det ett möte i Kivik den 29 oktober kl 19 på Solevi. Vill du veta mer kolla <http://www.simrishamn.se/sv/visions-och-oversiktsplanearbete/Oversiktsplan-for-Simrishamns-kommun/> eller på något av biblioteken där den finns. Det som gäller mest för oss är dels de övergripande delarna samt den del som tar upp översiktsplanen för Mellby.

Hoppas ni alla får en skön höst med mycket tända ljus och umgänge runt grytorna med familj och vänner.

Gunilla

Byaloppis och Mellbydagen med Årets Melling

Byaloppisen, som vi hade på kvällen torsdagen den 4 juli, var som vanligt välbesökt. Det handlades och pratades i det fina vädret och många passade på att fika och äta rabarberpajer från bageriet. Två dagar senare var det tid för...MELLBYDAGEN...! Denna dag är en klassiker som funnits lika länge som byalaget och som alltid bjuder på Österlens bästa och största buffebord. Årets var inget undantag! Mellingar och utombys kom i stora skaror med fyllda fat av allehanda godsaker. Vädret var underbart och alla njöt i trevligt sällskap. När vi började bli mätta, tog Ulf och Lars-Martin hand om auktionen, till vilken förtagare och privatpersoner hade skänkt både objekt och upplevelser. Detta "radarpar" fick verkligen upp stämningen och slog nästan försäljningsrekordet! Stort tack till er båda! Mitt i auktionen fick vi ta en paus, för då var det tid att presentera årets Melling! Mellbybagarens pris tilldelades i år Per-Anders Andersson, mer känd som Pellebagare!! Grattis Pelle, du är väl värd priset! Denna kväll bjöd på många goda historier och skratt i mycket trevligt sällskap och vi alla var delaktiga i detta.

Göran

Årets Melling Pelle får sitt pris av föra årets pristagare Wiking och Johan i bageriet.

Foto Krister Ekblad

Kräftskiva 2013

Lördagen den 17 augusti gick den årliga kräftskivan av stapeln. Trots andra festligheter i byn så samlades ca 40 personer i tältet på byalagsplatsen för att umgås och ha trevligt tillsammans. Vi blev först serverade en röd välkomstdrink (Pelles special), därefter intogs förrätten som bestod av ägg och ansjovis smörgåstårta från Piraten i Kivik. I år var den rektangulär, så i år behövdes ingen lärd från Lund närvara vid delningen. Sen blev det dags för det röda guldet att göra entré. Trots Ingvar Bagares frånvaro så gick snapsvisorna alldeles galant. Efter några timmars sjungande och sörplande på kräftorna blev det dags för kaffe och tårta. Tack vare den mixade bordsplaceringen flöt kvällen på med både nya och gamla bekanskap.

Tack alla som på ett eller annat sätt gjorde kvällen trevlig, vi ses igen nästa år!

Daniel

Foto Krister Ekblad

Byavandring i Södra Mellby den övre delen av byn.

Den 6 september 2013.

Den 6 september på fredagseftermiddagen gjorde jag min andra byavandring. Vi var en liten men välkänd skara som samlades på kyrkoparkeringen. Detta var en vandring som gjordes för särskilt inbjudna gamla Mellbybor, som missat den förra byavandringen. Det fanns en del av de besökande som jag inte hade träffat på över 50 år, och vid sådana tillfällen märker man att tiden har gått och den har gått fort.

De som kommit var bl.a. Hans Holgersson med fru Anja, Sune "sme" Svensson, Inga Månsson, Bror Andersson från Bästekille Backar, Margareta Josefsson, Ingvar "Swalle" Svensson med sambo Inger, Wiking Henricsson med fru Jane.

Det underbara vädret, som vi haft hela sommaren stod i sig, och vi hade en solig och skön afton.

Vid min första vandring som då innefattade hela byn, kunde jag konstatera att detta var en alldeles för lång runda att avverka på en gång, därför visade jag bara övre delen av byn denna gång, och det tog c:a 2,5 timme och alla tyckte det var alldeles lagom.

Byavandringen startade som vanligt på gården längst söderut, alltså "Per Prästas" nuvarande Stentofta gård. När vi kom till Prästgården, sattes diskussionerna igång. Alla hade något intressant att berätta om den gamle prästen Magni Andersson.

Sen gick vi norrut igenom byn ner till byaplatsen där vi avslutade dagens vandring med att granska och diskutera byns likvagn. Alla var behjälpliga med att rulla tillbaka vagnen in i sitt garage, när vandringen var slut.

Ingvar pekar och berättar på den första byavandringen.

Sen gick vi norrut igenom byn ner till byaplatsen där vi avslutade dagens vandring med att granska och diskutera byns likvagn. Alla var behjälpliga med att rulla tillbaka vagnen in i sitt garage, när vandringen var slut.

Eftersom det började gå mot höst, så hade det börja skymma, började det kännas lite kylslaget, så jag förslog att vi kunde fortsätta och ha vårt lilla samkväm inne i bageriet. Där samlades vi och åt lite tilltugg, tillsammans med lite gott att dricka.

Eftersom det var länge sedan många av oss hade träffats, så blev historierna och berättelserna många och innehållsrika, och framför allt så kom det fram mycket användbart material till mina framtida vandringar.

Önskemål framfördes att nästa byavandring kunde läggas som en hemvändardag, gärna tillsammans med den traditionella klassträffen som alltid är lördagen efter Kristi Himmelfärds helg. Jag lovade att framföra detta till styrelsen i Södra Mellby byalag, och mitt önskemål är att i så fall lägga byavandringen i två delar på söndagen.

Fram på småtimmarna tyckte de som hade lite längre att köra, det var dags att bryta upp och ge sig hemåt, men alla var överens om att det hade varit en trevlig och givande afton, så vi önskade varandra en god natt och en förhoppning om att vi skulle ses igen till nästa år

Ingvar Andersson

Därför blev det Österlen och Södra Mellby.

I början på sjuttioalet kom vi första gången till Österlen. Som ex norrlänningar fastnade vi för den ”osvenska” miljön och livsstilen. Därefter följde ett antal år med utlandsresor som slutade med att

företaget anskaffade ett hus i Södra Mellby. Då kunde man ju arbeta också på semester till familjens blandade förtjusning! Några år senare övertog min kompanjon huset.

På hösten i slutet av 90-talet såg vi en annons i Svensk Golf om en tomt i Södra Mellby. Exakt var den låg visste vi inte, men vi chansade och köpte den osett! På telefon. Vi flög omedelbart ner och gillade det vi såg och träffade då våra kommande ovärderliga grannar Gunilla och Göran.

Därpå följde en tid med planering och skissande innan vi 1999 kunde sätta spaden i den skånska myllan.

Vi fann oss genast tillrätta i denna aktiva och levande by där inte bara vår dotter gifte sig utan att också våra tre barnbarn döpts i den vackra kyrkan.

Nu står vårt hus på plats sedan många år blickande ut över Hanöbukten som vanligt väntande på barn och barnbarn till påsk och semester. Varje år.

Birgitta & Lennart

LÅDBILSRALLYTS JUNGFRUTUR

Nu har ju Mellby Grand Prix tyvärr gått i baklås, vilket känns väldigt tråkigt. Men till dess det återuppstår igen kan det ju passa att göra en återblick på hur det hela startade en gång i tiden.

Ingvar Bagare och jag var ju bästisar och vi höll ihop i regn och solsken, jag hade ju en lådbil som min pappa hade snickrat ihop. Men då fick ju alltid en knuffa och en köra, så här föddes iden på att vi så klart skulle bygga en lådbil för två så att vi kunde köra ihop.

Hjul hade vi från gammal barnvagn samt en extra lång plank så hela bottenplattan kan man ju säga var klar så började arbetet med att färdigställa karossen, spik regler masonit var nog huvudkomponenterna i bygget. Och snart började skönheten växa fram. Precis som ”Silverpilen” en gång var en omålad skönhet så var vår bils furuådring en naturskönhet. Idag skulle man nog sagt att den var både ekologisk, närodlad och säkert kravmärkt också. Men det hade Ingvar och jag ingen tanke på utan för oss hägrade bara det första jungfruåket!

Andaktsfullt drog vi ut bilen ur bagarens garage och vidare ut på Mellby Backe och sen knuffades den i oändlig tystnad och spänning uppför backen. Det var ju en ganska tung konstruktion och jag är osäker på om det var orken eller rädslan att det skulle gå för fort nerför för strax ovanför handlare Larssons fönster stannade knuffandet av och premiären närmade sig.

Så satt vi då där jag med styrsnöret i händerna och Ingvar i baksätet. Så sakteliga accelererade bilen nerför Mellby Backe och svängen vid Liebgotts och vidare nerför sträddet var inte nådig, det krängde i däck och hela karossen jämrade sig men som tur var så hade vi lånat långa spik för det var nog nära en ”tvåtums kurva”.

Den dubbla vikten gjorde susen på farten i backen men nere i sträddet så skar hjulen ner i gruset och det blev svårstyr och i ungefär höjd med Fribergs hus gick snöret av och bilen for okontrollerat rakt in

i Snickare Bengtssons husfasad. Inkilad mellan brädklädsel och hans bänk tog det stopp, tack vare alla ribborna i träklädseln.

Det var tur att det var i snickare Bengtssons hus för Margaretas morfar var en snäll och gemytlig man som själv tog tag i reparationerna.

Vi ”racerförare var naturligtvis både molockna och lite skraja efter äventyret men nu var det bara att försöka få loss bilen. Att dra den tunga maskinen uppåt i sträddet var omöjligt så vi fick fortsätta nerför för att dra upp bilen via stora vägen.

Några service team fanns inte på den tiden och vi fick snart börja lätta på det som återstod av konstruktionen för att lyckas med uppdraget.

Kvar i sträddet låg regler och masonit en gång delar av vårt vackra chassi, de sista bitarna låg nog längst ner i kalvhagen om jag minns rätt.

Väl tillbaks vid bageriet så var det bara hjul och plankor kvar men det har man ju förstått senare att det är just bottenplattan som är det värdefullaste på en bil.

Väl hemkomna så gick telefonen varm i bageriet och vi fick vända tillbaks för att samla delar.

Någon ny bil blev det aldrig, hela konstruktionen hamnade så småningom i bagarens vedhög och gav värme till flera plåtar läckra Mellby Bollor.

Bengtssons husvägg reparerades och målades om och lugnet återvände till byn.

Men visst känns det så här lagom i efterhand roligt att tänka tillbaks på resan.

Och att Ingvar och jag med missödet med den för tunga Racerbilen skulle få en hel motorbransch att tänka om och börja leta efter lättare material och konstruktioner känns ju onekligen häftigt! För visst är det så att kevlar och kompositmaterial alla kommit efter vår jungfruresa!

Det kom säkert mycket mer efter vår Jungfruresa också, men det behåller Ingvar och jag på till en annan gång.

Och med så högflugna planer som vi hade var det nog en himla tur att ingen av oss var flygintresserad!

Må väl i Britt-sommar vädret

Vid pennan

Wiking